

luonnos 20.10.2022

MAA- JA METSÄTALOUSMINISTERIÖ
Neuvotteleva virkamies
Suvi Ruuska

Muistio
20.10.2022

Liite 1

VALTIONEUVOSTON ASETUS LUONNONMUKAISEN TUOTANNON KORVAUKSESTA

1 Asian tausta ja asetuksenantovaltuudet

Euroopan unionin yhteisen maatalouspolitiikan uudistuksen yhteydessä vuosina 2021 ja 2022 yhteistä maatalouspolitiikkaa koskevaa Euroopan unionin lainsäädäntöä uudistettiin seuraavaa rahoituskautta varten. Rahoituskaudella 2023-2027 Euroopan unionin maaseudun kehittämistoimenpiteet perustuvat jäsenvaltioiden yhteisen maatalouspolitiikan nojalla laadittavien, Euroopan maatalouden tukirahastosta (maataloustukirahasto) ja Euroopan maaseudun kehittämisen maatalousrahastosta (maaseuturahasto) rahoitettavien strategiasuunnitelmien (YMP:n strategiasuunnitelmat) tukea koskevista säännöistä sekä asetusten (EU) N:o 1305/2013 ja (EU) N:o 1307/2013 kumoamisesta annettuun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetukseen (EU) 2021/2115, jäljempänä suunnitelma-asetus.

Maaseudun kehittämistoimenpiteet jäsenvaltioissa perustuvat jäsenvaltion suunnitelma-asetuksen perusteella laatimaan ja Euroopan komission hyväksymään strategiasuunnitelmaan. Suomi on laatinut suunnitelma-asetuksen perusteella Suomen yhteisen maatalouspolitiikan strategiasuunnitelman vuosille 2023–2027 (CAP-suunnitelma). Luonnonmukaisen tuotannon korvaus on osa Suomen CAP-suunnitelmaa. Luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta säädetään suunnitelma-asetuksen 70 artiklassa. Euroopan komissio hyväksyi Suomen CAP-suunnitelman 31.8.2022 (komission täytäntöönpanopäätös C(2022)6022).

Kansallisesti luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta säädetään x.x.202x voimaantulleessa eräistä maaseudun kehittämisen korvauksista annetussa laissa (x/202x). Lain 3 §:n 5 momentin, 6 §:n 5 momentin, 11 §:n 5 momentin, 12 §:n 6 momentin, 13 §:n 5 momentin ja 15 §:n 5 momentin nojalla valtioneuvoston asetuksella voidaan säätää tarkemmin luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta.

2. Asetuksen valmistelu

Asetusehdotus on valmisteltu virkatyönä maa- ja metsätalousministeriössä yhteistyössä Ruokaviraston kanssa.

Asetusehdotuksesta pyydettiin lausunto valtiovarainministeriöltä, ympäristöministeriöltä, Ruokavirastolta, elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksilta, Maa- ja metsätaloustuottajain Keskusliitto MTK ry:ltä, Svenska Lantbruksproducenternas Centralförbund SLC rf:ltä, Luonnonvarakeskukselta, ProAgria Keskusten Liitolta, Svenska lantbrukssällskapens förbund rf:ltä ja Luomuliitto ry:ltä.

3. Asetuksen pääasiallinen sisältö

Eräistä maaseudun kehittämisen korvauksista annetun lain 3 §:n 5 momentin, 6 §:n 5 momentin, 11 §:n 5 momentin, 12 §:n 6 momentin, 13 §:n 5 momentin ja 15 §:n 5 momentin nojalla ehdotetaan säädettäväksi valtioneuvoston asetus luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta. Asetuksella säädettäisiin tarkemmin alasta luonnonmukaisen tuotannon korvausta koskevassa sitoumuksessa, alan lisäämisestä ja poistamisesta sitoumuksessa, luonnonmukaisen tuotannon ja luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvauksen tarkemmista ehdoista, korvauksen määrästä ja maksamisesta.

4. Asetuksen pykäläkohtaiset perustelut

- 1 § Asetuksen 1 §:ssä säädettäisiin asetuksen soveltamisalasta. Asetusta sovellettaisiin suunnitelma-asetuksen 70 artiklassa tarkoitettuun luonnonmukaisen tuotannon korvaukseen ja sen toimeenpanoon.
- 2 § Asetuksen 2 §:ssä säädettäisiin määritelmistä. Pykälän 1 kohdan mukaan luomusitoumuksella tarkoitettaisiin sekä sitoumusta luonnonmukaisesta tuotannosta että sitoumusta luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta. Pykälän 2 kohdan mukaan viljelijällä tarkoitettaisiin Euroopan unionin suorista viljelijätuista annetun lain (xx/202x) 3 §:ssä tarkoitettua aktiiviviljelijää. Kasvulohkolla tarkoitettaisiin 3 kohdan mukaan eräiden maatalouden pinta-alaperusteisten tukien myöntämisen yleisistä edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen (xx/202x) 21 §:ssä tarkoitettua alaa. Pykälän 4 kohdan mukaan puutarhakasvilla tarkoitettaisiin eräiden maatalouden pinta-alaperusteisten tukien myöntämisen yleisistä edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen liitteessä 1 tarkoitettuja kasveja.
- 3 § Asetuksen 3 §:ssä säädettäisiin luomusitoumuksesta, sitoumusvuodesta ja sitoumuskaudesta. Pykälä vastaisi tältä osin sisällöltään nykyistä luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta annettua valtioneuvoston asetusta (237/2015).
- 4 § Asetuksen 4 §:ssä säädettäisiin luomusitoumuksen sisällytettävästä alasta. Pykälän 1 momentin mukaan luomusitoumus olisi annettava kaikesta sitoumuksen antajan hallinnassa olevasta eräiden maatalouden pinta-alaperusteisten tukien myöntämisen yleisistä edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä tarkoitettua korvauskelpoisesta alasta lukuun ottamatta sellaista pysyvää nurmea olevaa alaa, joka ei ole maankäyttömuodoltaan peltoa. Mainitun asetuksen 14 §:n 1 momentin mukaan korvauskelpoista alaa on sellainen ala, joka oli korvauskelpoista vuonna 2022 ympäristökorvauksessa tai luonnonhaittakorvauksessa. Luomusitoumus voitaisiin antaa osittaisena sitoumuksena pelkästään maatilan niistä korvauskelpoisista peruslohkoista, joilla on sitoumusvuoden aikana viljelykierrassa avomaanvihanneksia vähintään yksi hehtaari. Avomaavihannesten viljelyä koskevan osittaisen sitoumuksen lisäksi maatilalla ei voisi olla muuta luomusitoumusta. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin alasta, jonka voi jättää luomusitoumuksen ulkopuolelle. Sitoumusta ei voisi antaa esimerkiksi kosteaviljelyalasta tai alasta, jonka on oltava jatkuvasti nurmipeitteinen ehdollisuuden vaatimusten takia. Kosteaviljelyalalla tarkoitettaisiin maatalousmaata, jossa pohjaveden pintaa on nostettu säätösalaajituksen tai muiden teknisten ratkaisujen avulla ja jolla on tarkoitus tuottaa maataloustuotteita. Kosteaviljelyalaa ei voisi sisällyttää luomusitoumuksen, koska sillä ei voi noudattaa viljelykiertoa. Maatilalla voisi olla muuta kuin luonnonmukaista tuotantoa kasvihuonetuotannossa, jos kasvihuoneissa viljellään eri kasvilajeja tai -lajikkeita kuin avomaalla ja tuotanto on järjestetty tuotantoyksiköihin luonnonmukaisesta tuotannosta

ja luonnonmukaisesti tuotettujen tuotteiden merkinnöistä ja neuvoston asetuksen (EY) N:o 834/2007 kumoamisesta annetun Euroopan parlamentin ja neuvoston asetuksen (EU) 2018/848, jäljempänä luomusasetus, mukaisesti eikä ala kuulu luomusitoumukseen. Luomusitoumuksen ulkopuolelle jätettyjä aloja olisi viljeltävä luomusasetuksen III luvussa tarkoitettujen tuotantosääntöjen mukaisesti. Pykälän 3 momentin mukaan luomusitoumusta ei voisi antaa lohkoista, joka on yhteisessä käytössä maatilalla, joka viljelee muutoin kuin luonnonmukaisesti. Pykälän 4 momentissa säädettäisiin pienimmän korvauskelpoisen sitoumukseen hyväksyttävän kasvuloikon koosta.

- 5 § Asetuksen 5 §:ssä säädettäisiin alan lisäämisestä luomusitoumukseen. Pykälä koskisi luomusitoumuksen ulkopuolella olleen korvauskelpoisen alan lisäämistä sitoumukseen. Luomusitoumukseen saisi lisätä valtion talousarvion määrärahatilanne huomioon ottaen eräiden maatalouden pinta-alaperusteisten tukien myöntämisen yleisistä edellytyksistä annetun valtioneuvoston asetuksen 14 §:ssä tarkoitettua korvauskelpoista alaa ja mainitun asetuksen 15 §:ssä tarkoitettua korvauskelpoiseksi hyväksyttävä alaa. Valtion talousarvion määrärahatilanne rajoittaisi siten alan lisäämistä sitoumukseen. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin luomusitoumukseen sisältyvän alan lisäämisestä toiseen luomusitoumukseen. Luomusitoumukseen olisi mahdollista lisätä alaa, joka on ollut toisen luomusitoumuksen antaneen viljelijän sitoumuksessa.
- 6 § Asetuksen 6 §:ssä säädettäisiin alan poistamisesta luomusitoumuksesta. Luomusitoumuksesta saisi poistaa korvauskelpoista alaa, jos alan hallinta siirretään toiselle ja jos luomusitoumukseen sisältyvä ala ei poistamisen jälkeen laske alle 5 hehtaarin vähimmäisalan. Luomusitoumukseen sisältyvän alan, joka ei enää ole maatalousmaata ja joka jää sitoumuksen antajan hallintaan, saisi poistaa sitoumuksesta.
- 7 § Asetuksen 7 §:n mukaan viljelijä, joka on antanut luomusitoumuksen, saisi antaa sen kohteena olevista peltolohkoista myös ympäristösitoumuksen. Tiettyjen ympäristökorvauksen lohkoista toimenpiteiden valintaa kuitenkin rajoitettaisiin. Luomusitoumuksen kohteen olevalle peltolohkolle ei saisi valita viherlannoitusnurmia koskevaa ekojärjestelmää. Rajoitusten tarkoituksena on estää se, että saman toimenpiteen toteuttamisesta maksettaisiin kaksinkertainen korvaus.
- 8 § Asetuksen 8 §:ssä säädettäisiin niistä eläinten hyvinvointikorvauksen toimenpiteistä, joita luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen antanut viljelijä ei voisi valita. Tällaisia toimenpiteitä olisivat nuorkarjan laidunnus, emo- ja lypsylehmien laidunnus, nautojen ulkoilu sekä lampaiden ja vuohien laidunnus. Rajoitusten tarkoituksena on estää se, että saman toimenpiteen toteuttamisesta maksettaisiin kaksinkertainen korvaus. Jos edellä mainituista eläinten hyvinvointikorvauksen toimenpiteistä luovutaan, luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen voisi antaa.
- 9 § Asetuksen 9 §:ssä säädettäisiin luomusitoumuksen vähimmäistason vaatimuksista. Vähimmäistasolla tarkoitetaan kansallisella lainsäädännöllä asetettuja vähimmäisvaatimuksia, joita sitoumuksen antaneen on noudatettava, jotta luonnonmukaisen tuotannon korvaus voitaisiin maksaa. Pelkän vähimmäistason noudattamisesta ei kuitenkaan makseta luonnonmukaisen tuotannon korvausta vaan

korvausta maksettaisiin vain vähimmäistason ylittävien toimenpiteiden toteuttamisesta. Luonnonmukaista kasvintuotantoa koskevalla sitoumuksella ja luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevalla sitoumuksella olisi oma vähimmäistasonsa.

- 10 § Asetuksen 10 §:ssä säädettäisiin luonnonmukaisen tuotannon koulutuksen suorittamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan luomusitoumuksen antamisen edellytyksenä olisi, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään viiden päivän pituisen luonnonmukaisen viljelyn peruskurssin tai hänellä on muu vastaava koulutus luonnonmukaisen maataloustuotannon harjoittamisesta. Peruskurssin tulisi sisältää perusteet luonnonmukaisen tuotannon viljelystä kuten kasvinvuorotuksen periaatteista, viljelykierrosta, kasvinsuojelusta, kasvitautien ja -tuholaisten torjunnasta Suomessa tai vastaavissa ilmasto-olosuhteissa sekä luonnonmukaisen tuotannon tuotantoehdoista, luonnonmukaisen tuotannon valvonnasta ja sitoumusehdoista. Koulutukseksi voitaisiin hyväksyä omatoiminen verkko-opiskelu, jos siihen liittyy koulutuksen suorittamisen vahva todentaminen ja koulutuksen laajuuden voidaan arvioida vastaavan vaadittua viiden päivän pituutta. Momentissa säädettäisiin myös tilanteista, joissa edellä mainittua koulutusta ei edellytetä. Pykälän 2 momentin mukaan kotieläintuotantoa koskevan luomusitoumuksen antamisen edellytyksenä olisi lisäksi, että viljelijä tai tilanhoidosta vastaava henkilö on suorittanut vähintään kahden päivän pituisen luonnonmukaisen kotieläintalouden koulutuksen. Koulutuksen tulisi sisältää perusteet luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta, kuten eläinten hankinnasta, lääkinnästä, ruokinnasta, eläintenhoitosuunnitelmasta, tuotantorakennuksista ja luonnonmukaisen kotieläintuotannon valvonnasta ja sitoumusehdoista. Pykälän 3 momentissa koulutusvaatimuksesta, jos maataloutta harjoitetaan yhteisömuodossa. Pykälän 4 momentissa säädettäisiin sitoumuskauden aikana suoritettavasta koulutuksesta. Koulutuksen sijasta olisi mahdollista myös hyödyntää Neuvo 2030-järjestelmän mukaista neuvontaa luonnonmukaisesta tuotannosta.
- 11 § Asetuksen 11 §:ssä säädettäisiin ilmoittautumisesta luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään. Viljelijän olisi kuuluttava valvontajärjestelmään koko sitoumuskauden ajan. Viljelijän olisi kuuluttava valvontajärjestelmään peltokasvi- ja kasvihuonetuotannon osalta. Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen tekemisen edellytyksenä olisi lisäksi, että viljelijä on hyväksytty valvontajärjestelmään sen eläinlajin osalta, jota sitoumus koskee. Pykälä vastaisi tältä osin nykyistä asetusta. Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen antaneen viljelijän olisi sitoumuskaudella kuuluttava eläinten osalta luonnonmukaisen tuotannon valvontajärjestelmään koko sitoumusvuoden ajan.
- 12 § Asetuksen 12 §:ssä säädettäisiin peltolohkojen siirtämisestä luonnonmukaiseen tuotantoon. Maatilan kaikki sitoumuksen kohteena olevat peltolohkot olisi siirrettävä luonnonmukaiseen tuotantoon. Pykälässä säädettäisiin tarkemmin siirtämisen määräajoista.
- 13 § Asetuksen 13 §:ssä säädettäisiin luonnonmukaisesti viljeltävistä kasveista. Pykälän 1 momentin mukaan maatilalla, jolla pellot ovat luonnonmukaisessa tuotannossa, olisi viljeltävä sitoumusvuoden aikana myyntikasveja yhteensä keskimäärin vähintään 30 prosentilla sitoumuksen kohteena olevasta alasta, joka on jo ohittanut 12 §:ssä tarkoitetun siirtymävaiheen. Lohko katsottaisiin siirtymävaiheen ohittaneeksi, jos sen

siirtymävaihe on päättynyt viimeistään silloin, kun Euroopan unionin pinta-alaperusteisia viljelijätukia koskeva vuosittainen tukihakemus voidaan viimeistään jättää. Edellä mainittua prosenttia laskettaessa avomaavihannesten viljelyssä oleva ala kerrottaisiin kahdella. Myyntikasvit määriteltäisiin tarkemmin asetuksen liitteessä 2. Myyntikasviksi ei luettaisi ennen tuleentumista korjattavia viljoja eikä palkoviljoja ja niiden seoskasvustoja. Pykälän 2 momentin mukaan myyntikasvivaatimus ei koskisi lohkoja, joita vasta siirretään luonnonmukaiseen tuotantoon. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tilanteista, joissa myyntikasvivaatimusta ei tarvitse noudattaa. Pykälän 4 momentissa säädettäisiin siitä, kuinka paljon sitoumusalasta voi olla kesantoa tai luonnonhoitonurmea.

- 14 § Asetuksen 14 §:ssä säädettäisiin luonnonmukaisesta kotieläintuotannosta. Pykälän 1 momentin mukaan luonnonmukaisen kotieläintuotannon olisi oltava sitoumuskaudella jatkuva. Tuotannossa olevat eläinlajit voisivat kuitenkin vaihdella. Pykälän 2 momentissa määriteltäisiin eläinlajit, jotka otetaan huomioon eläinyksikkömäärää laskettaessa. Pykälän 3 momentin mukaan viljelijällä voisi olla myös muuta kuin luonnonmukaista eläintuotantoa, jos eläimet ovat eri eläinlajeja kuin luonnonmukaisessa kotieläintuotannossa olevat ja niiden hoito on järjestetty tuotantoyksiköihin luomusasetuksen mukaisesti. Momentti vastaisi sisällöltään nykyisin voimassa olevaa säännöstä.
- 15 § Asetuksen 15 §:ssä säädettäisiin eläinmäärän laskemisesta. Eläinyksikkömäärää laskettaessa otettaisiin huomioon maatilan keskimääräinen eläinmäärä kalenterivuoden aikana eläinyksiköistä eräissä maaseudun kehittämisen korvauksissa ja kansallisissa maa- ja puutarhatalouden tuissa annetun valtioneuvoston asetuksen (xx/202x) 4 ja 5 §:n mukaisesti. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin yhteisömuotoisen yrityksen eläinten huomioon ottamisesta eläinmäärän laskennassa. Pykälän 3 momentissa määriteltäisiin tarkemmin mitä, tarkoitetaan määräysvallalla yhteisömuotoisessa yrityksessä. Pykälän 4 momentin mukaan yhteisömuotoisen yrityksen eläimet voitaisiin lukea vain yhden maatilan hyväksi, joka on kokonaan perheyrittäjien jäsenten hallinnassa. Yhteisömuotoisen yritysten eläinten huomioon ottamista koskevat säännökset vastaisivat sisällöltään nykyisin voimassa olevia säännöksiä.
- 16 § Asetuksen 16 §:ssä säädettäisiin luonnonmukaisen tuotannon korvauksen määrästä.
- 17 § Asetuksen 17 §:ssä säädettäisiin luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksamisesta. Pykälän 1 momentin mukaan luonnonmukaisen tuotannon korvaus voitaisiin maksaa niistä luomusitoumukseen sisältyvistä korvaukselpoisista aloista, jotka on ilmoitettu kyseisenä vuonna tukihakemuksella Ruokaviraston määräämällä tavalla ja jotka ovat viljelijän hallinnassa kyseisenä vuonna viimeistään 15 päivänä kesäkuuta. Pykälän 2 momentissa säädettäisiin aloista, joista luonnonmukaisen tuotannon korvausta ei makseta. Pykälän 3 momentissa säädettäisiin tuotantotarkastuksen vaikutuksesta korvauksen maksamiseen. Pykälän 4 momentin mukaan korvausta voitaisiin maksaa vain sellaisista orgaanisista lannoitevalmisteista, jotka ovat luonnonmukaisessa tuotannossa sallittuja, jos viljelijä on valinnut kiertotalouden edistämistä koskevan lohkohtaisen toimenpiteen. Pykälän 5 momentissa säädettäisiin luonnonmukaisen tuotannon korvauksen maksamisesta avomaan vihannesten viljelystä annetun osittaisen luomusitoumuksen perusteella. Pykälän 6 momentissa säädettäisiin luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvauksen

maksamisesta. Luonnonmukaista kotieläintuotantoa koskevan sitoumuksen antaneelle viljelijälle maksettaisiin vuosittain luonnonmukaisen kotieläintuotannon korvausta kasvintuotannosta maksettavan korvauksen lisäksi. Korvausta maksettaisiin niin monelle sitoumukseen sisältyvälle hehtaarille kuin viljelijällä on luonnonmukaisen kotieläintuotannon sitoumukseen sisältyviä eläimiä 0,5 eläinyksikköä hehtaaria kohti.

- 18 § Asetuksen 18 §:ssä säädettäisiin luomusitoumuksen jatkamisesta. Jos viljelijä alkaa luomusitoumuksen päättymisen jälkeen viljellä maatilansa muutoin kuin luonnonmukaisesti, hän voisi antaa uuden luomusitoumuksen aikaisintaan kahden vuoden kuluttua sen kasvukauden alusta, jona maatilaa on alettu viljellä muutoin kuin luonnonmukaisesti.
- 19 § Asetuksen 19 §:n mukaan asetuksen olisi tarkoitus tulla voimaan x.x.2023.
- 20 § Asetuksen 20 §:ssä säädettäisiin siirtymäsäännöksistä. Jos eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) mukainen luomusitoumus muunnetaan eräistä maaseudun kehittämisen korvauksista annetun lain mukaiseksi luomusitoumuksiksi, 10 §:n 4 momentissa tarkoitettu yhden päivän pituinen koulutus olisi suoritettava jäljellä olevan sitoumuskauden aikana.
- Liite 1 Asetuksen liitteessä 1 määriteltäisiin avomaavihannekset.
- liite 2 Asetuksen liitteessä 2 määriteltäisiin myyntikasvit.

5. Taloudelliset vaikutukset

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta aiheutuvat kustannukset suoritetaan valtion talousarvion momentilta 30.20.43 (Ympäristökorvaukset, luonnonmukainen tuotanto, neuvonta ja ei-tuotannolliset investoinnit). Valtion talousarviota vuodelle 2023 koskevan hallituksen esityksen (HE 154/2022) mukaan kyseisen momentin määräraha on 286,560 miljoonaa euroa, josta EU:n rahoitusosuutta on 123,221 miljoonaa euroa ja kansallista osuutta 163,339 miljoonaa euroa. EU:n rahoitusosuus määrärahasta on maaseuturahaston osalta 43 prosenttia. Luonnonmukaisen tuotannon korvauksen osuus momentin määrärahasta on noin 76,122 miljoonaa euroa.

Luonnonmukaisen tuotannon korvaukseen arvioidaan tarvittavan vuoden 2023 tukihausta aiheutuviin maksuihin noin 76 miljoonaa euroa.

Luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta aiheutuvat kustannukset katetaan valtiontalouden kehyspäätösten, valtion talousarvion ja henkilötyövuosien puitteissa.

6. Lausuntopalaute

Asetusehdotuksesta antoivat lausunnon...

7. Laintarkastus

8. Voimaantulo ja siirtymäsäännökset

Asetuksen olisi tarkoitus tulla voimaan x.x.2023. Asetuksen siirtymäsäännöksen mukaan, jos eräistä ohjelmaperusteisista viljelijäkorvauksista annetun lain (1360/2014) mukainen luomusitoumus muunnetaan eräistä maaseudun kehittämisen korvauksista annetun lain mukaiseksi luomusitoumuksiksi, 10 §:n 4 momentissa tarkoitettu yhden päivän pituinen koulutus olisi suoritettava jäljellä olevan sitoumuskauden aikana.

Esitys: Esitetään, että valtioneuvosto antaa asetuksen luonnonmukaisen tuotannon korvauksesta.